

Серія казок "Чарівництво серця"
для розвитку емоційного інтелекту

6-10
років

Відновлення мосту дружби

Олена Огієнко

Вміння
миритися

*Коли ти знаходиш сміливість
попросити вибачення,
невидимий міст між серцями
знову запалюється світлом.*

Авторка — Олена Огієнко, mission-driven дитяча письменниця з України, засновниця проекту «Казки нового часу». Візіонерка, методологиня та архітекторка інноваційних освітніх систем, менторка імпакт-підприємців.

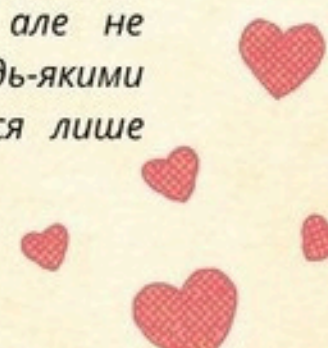
У **«Казки нового часу»** входять серії для сприяння розвитку емоційного інтелекту, підприємницького мислення, лідерства, співпраці та інших життєво важливих навичок.

Серія «Чарівництво серця» — для розвитку емоційного інтелекту. Казки допомагають дитині проживати цінний емоційний досвід, ростити сильне любляче серце, вчитися важливим якостям майбутнього емоційного лідера: відчувати іншого, говорити дбайливо, діяти добром.

Кожна казка присвячена одному ціннісному уроку і одночасно є атмосферою і розвиваючою: дитина проживає історію серцем і вчиться практичним навичкам.

Казка «Відновлення мосту дружби» допомагає дітям вчитися миритися, вчасно просити вибачення і берегти ту саму дружбу, що з'єднує серця.

© 2025 Олена Огієнко. Усі права захищено. Твір призначений виключно для приватного користування. Жодна частина цієї книги не може бути відтворена, поширена, передана, публічно виконана чи показана, доведена до загального відома (в т.ч. розміщена в інтернеті) або перероблена зі створенням похідних творів (включаючи, але не обмежуючись, переклади, аудіокниги, екранізації) у будь-якій формі та будь-якими способами без попереднього письмового дозволу правовласника; дозволяються лише короткі цитати в оглядах і рецензіях.

Присвячується з любов'ю

усім дітям, які вирішили
пізнати чарівництво серця,
щоб перетворити звичайне життя
на особливе,
та їхнім батькам,
чия любов і мудрість
роблять цей шлях можливим.

Відновлення мосту дружби

На столі в кімнаті Еліни стояли баночки з фарбами, стаканчики з водою, і поруч лежали білі аркуші паперу. Еліна та її подружка Міла влаштували справжній маленький вернісаж.

Кожна малювала свій малюнок.

— Дивись! Мій малюнок готовий! — сказала Еліна. — Це річка, а через неї — міст дружби.

На одному березі стояв чорний заєць, а на іншому — білий заєць.

— Вони такі різні, але все одно друзі, — сказала Міла.

— Так! Між ними невидимий міст, — додала Еліна. — Його не видно нікому, крім тих, хто по-справжньому дружить.

Обидві дівчинки засміялися, і в ту мить здалося, ніби між їхніми серцями спалахнула тонка світла дуга — як веселка в краплі води.

— А тепер мій малюнок! — Міла показала сад із квітами. — Тільки один листочок у конвалії залишилося домалювати.

Вона вмочила пензлик у зелену фарбу.
Але раптом — чпок!

Еліна ненавмисно зачепила стаканчик з водою. Він хитнувся, впав, і вода, як бурхлива річка, хлинула прямо на аркуш Міли.

Фарби потекли, квіти розпливлися, і малюнок перетворився на мокру безформну кляксу.

**Кінець
ознайомчого фрагменту**